

Bruxelles, 25.9.2013
COM(2013) 656 final

RAPORT AL COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIU

**privind eventuale cerințe noi de etichetare a produselor textile și un studiu privind
substanțele alergice din produsele textile**

RAPORT AL COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIU

privind eventuale cerințe noi de etichetare a produselor textile și un studiu privind substanțele alergice din produsele textile

1. INTRODUCERE

Regulamentul (UE) nr. 1007/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 septembrie 2011 privind denumirile fibrelor textile și etichetarea corespunzătoare și marcarea compoziției fibroase a produselor textile¹ (denumit în continuare „Regulamentul privind produsele textile” sau „regulamentul”) este singurul act legislativ sectorial al UE care se aplică produselor textile². Acesta stabilește condiții și norme privind etichetarea și marcarea produselor textile, precum și norme privind denumirile fibrelor textile. Regulamentul se aplică tuturor produselor care conțin fibre textile în proporție de cel puțin 80 % din greutatea lor, inclusiv materiilor prime și produselor semifabricate, fabricate, semiprelucrate, semifinite sau finite.

Articolul 24 din Regulamentul privind produsele textile solicită Comisiei Europene ca, până la 30 septembrie 2013, să prezinte Parlamentului European și Consiliului un raport însoțit, dacă este cazul, de propuneri legislative, „privind posibile cerințe de etichetare noi care să fie introduse la nivelul Uniunii pentru a oferi consumatorilor informații exacte, relevante, inteligibile și comparabile privind caracteristicile produselor textile”. Aspectele examinate includ, printre altele, un sistem de etichetare a locului de origine, un sistem armonizat de etichetare în ceea ce privește modul de întreținere, un sistem uniform de etichetare a mărimilor la nivelul Uniunii, modul de indicare a substanțelor alergice, etichetarea electronică și alte tehnologii noi, precum și simbolurile sau codurile extralingvistice pentru identificarea fibrelor textile. Întrucât articolul 12 din Regulamentul privind produsele textile introduce cerința etichetării produselor textile care conțin părți netextile de origine animală, a fost examinată și posibilitatea etichetării sau marcării produselor din piele. De asemenea, prin articolul 25 din regulament, s-a solicitat Comisiei să efectueze un studiu pentru a evalua dacă există o legătură de cauzalitate între reacțiile alergice și substanțele sau amestecurile chimice folosite în produsele textile și, dacă este cazul, să prezinte propuneri legislative.

Prezentul raport a fost elaborat pe baza rezultatelor studiilor efectuate în numele Comisiei Europene. Aceste studii au analizat diferite sisteme de etichetare a produselor textile și din piele, precum și legătura cauzală dintre alergii și substanțele chimice din produsele textile finite. Rezultatele acestor studii au fost discutate pe larg cu experți din statele membre, cu reprezentanți ai industriei și cu alte părți interesate, în principal prin intermediul Grupului de experți privind denumirile și etichetarea produselor textile³. Studiul privind etichetarea produselor textile a luat în considerare rezultatele unui studiu efectuat în numele Direcției

¹ JO L 272, 18.10.2011, p. 1 <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2011:272:0001:0064:RO:PDF>

² Regulamentul privind produsele textile a abrogat Directivele 73/44/CE, 96/73/CE și 2008/121/CE cu începere de la 8 mai 2012. Perioada tranzitorie pentru produsele textile care sunt conforme cu dispozițiile Directivei 2008/121/CE și care au fost introduse pe piață înainte de intrarea în vigoare a regulamentului se încheie la 9 noiembrie 2014.

³ Procesele-verbale ale ședințelor Grupului de experți privind denumirile și etichetarea produselor textile sunt disponibile la adresa http://ec.europa.eu/enterprise/sectors/textiles/documents/index_en.htm

Generale Politici Interne a Parlamentului European⁴, în 2010. Prezentul raport ia în considerare standardele relevante existente la nivel european și internațional și face referire, de asemenea, la preocupările întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-uri). Raportul cuprinde, la capitolul 2, o prezentare generală a industriei textilelor și confecțiilor, la capitolul 3 se face o trecere în revistă succintă a posibilelor noi cerințe de etichetare (articolul 24), la capitolul 4 sunt enumerate principalele constatări ale studiului privind substanțele chimice (articolul 25), iar concluziile sunt prezentate la capitolul 5.

2. PREZENTAREA GENERALĂ A SECTORULUI TEXTILELOR ȘI CONFECȚIILOR DIN UE

Industria UE a produselor de consum bazate pe creație este alcătuită dintr-o vastă gamă de sectoare, cum ar fi produsele textile și confecțiile (T&C), produsele din piele și încălțăminte, articolele de agrement (sporturi, jocuri și jucării), bijuteriile, decorațiunile interioare etc. Aceste sectoare cuprind peste jumătate de milion de întreprinderi care sunt active în cadrul lanțului valoric (inclusiv în creație, dezvoltare de produse, fabricație, distribuție și comerț cu amănuntul). Împreună, acestea generează o cifră de afaceri anuală totală de aproximativ 500 de miliarde EUR și oferă în jur de 5 milioane de locuri de muncă în UE.

Industria europeană a textilelor și confecțiilor este un sector industrial foarte diversificat⁵, bazat pe inovare și pe creativitate și alcătuit în mare parte din IMM-uri: în 2009, firmele din acest sector aveau în medie 10 angajați, înregistrându-se o scădere față de numărul mediu de 18 angajați de la începutul deceniului. În 2011, în acest sector existau în Europa peste 185 000 de întreprinderi, care aveau 1,7 milioane de angajați și o cifră de afaceri totală de 152 de miliarde EUR⁶. În fața concurenței acerbe la nivel mondial, întreprinderile europene se orientează din ce în ce mai mult spre cercetare, dezvoltare și inovare (CDI) pentru a-și menține și a-și consolida competitivitatea durabilă. După mai bine de 15 ani de schimbări structurale radicale, produsele specializate cu înaltă valoare adăugată constituie în prezent o parte considerabilă din activitățile sectorului. Eforturile semnificative depuse în domeniul CDI au consolidat volumul de cunoștințe și durabilitatea întreprinderilor textile, în special a celor care oferă soluții individualizate pentru aplicații și servicii noi în sectoare pretențioase precum asistența medicală, geniul civil, industria autovehiculelor sau cea aerospațială.

În ultimii 15 ani, sectorul textilelor și confecțiilor (T&C) și-a sporit eficiența energetică cu aproximativ 35 %, atât pe unitate de producție, cât și ca valoare adăugată, o realizare ce se situează mult deasupra mediei sectorului de producție în ansamblu. Sectorul T&C cuprinde segmentele de piață ale articolelor de îmbrăcăminte, textilelor de interior și textilelor tehnice, fiecare dintre acestea generând aproximativ o treime din cifra de afaceri/veniturile totale. Totuși, în UE balanța se înclină în favoarea textilelor tehnice⁷, segment în cadrul căruia UE are un avantaj concurențial relativ față de partenerii săi comerciali. Sectorul T&C în ansamblu

⁴ Studiul Parlamentului European privind etichetarea produselor textile este disponibil la adresa <http://www.europarl.europa.eu/document/activities/cont/201108/20110825ATT25276/20110825ATT25276EN.pdf>

⁵ Include activități diverse precum producția fibrelor artificiale, filarea (fie legată de prelucrarea primară a fibrelor, fie integrată în procesul de fabricare a țesăturilor), țeserea (adesea integrată cu vopsirea și finisarea), tricotarea și finisarea (care include și vopsirea, imprimarea, acoperirea și laminarea).

⁶ Eurostat.

⁷ Sectorul textilelor tehnice, în care există aproximativ 15 000 de întreprinderi, oferă locuri de muncă pentru aproximativ 300 000 de lucrători. Printre principalele piețe ale aplicațiilor se numără: agricultura, silvicultura și acvacultura; clădirile și construcțiile; componentele funcționale ale articolelor de îmbrăcăminte și încălțăminte; geotextilele și ingineria; componente ale mobilei și acoperirea podelelor; filtrarea și produsele de uz industrial; igiena și domeniul medical; echiparea și finisarea mijloacelor de transport; protecția mediului; împachetarea și depozitarea; protecția personală și a proprietăților; sportul și agrementul.

produce 3 % din valoarea adăugată și oferă 6 % din locurile de muncă din întregul sector de producție. Productivitatea aparentă a muncii în acest sector a crescut de la aproximativ 40 % până la 46 % în perioada 2004-2009. Nivelul investițiilor pe valoare adăugată a rămas stabil în această perioadă, la circa 11 %.

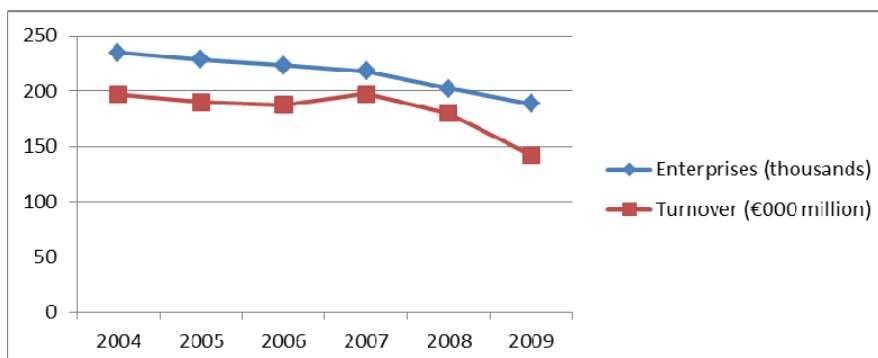

Figura 1 – Numărul de întreprinderi și cifra de afaceri din industria T&C (2004-2009)

Sursa: Eurostat

După o perioadă de 5 ani de încetinire a creșterii economice, industria T&C pare să se fi redresat într-o oarecare măsură după impactul perturbărilor financiare, însă această tendință rămâne încă să fie confirmată cu datele din 2012. Principalele elemente și probleme care influențează competitivitatea industriei T&C sunt aceleași care afectează și alte sectoare. În special accesul la finanțare este esențial pentru a permite realizarea de investiții în vederea modernizării unităților de producție și a dezvoltării de produse cu conținut mai mare de creație, care să vizeze piețele existente sau altele noi. Lipsa personalului calificat este altă preocupare majoră, nu numai în sectorul T&C, ci în întreaga industrie producătoare. Anumite probleme, cum ar fi drepturile de proprietate intelectuală și încălcarea acestora, reclamă soluții mai bine orientate către T&C și mai specifice acestui sector. Ca măsuri de creștere în viitor, întreprinderile urmăresc în mod activ inovarea tehnologică și de altă natură, dezvoltă produse de calitate, de marcă și cu conținut de creație și exportă pentru a compensa reducerea cererii din UE. Sectorul devine din ce în ce mai competitiv.

3. SITUAȚIA ACTUALĂ ȘI CONSTATĂRI PRIVIND EVOLUȚIILE PROBABILE ÎN DOMENIUL ETICHETĂRII

Această secțiune conține o prezentare generală a cerințelor actuale privind etichetarea produselor textile, precum și o evaluare a nevoii de eventuale cerințe noi și a caracterului oportun și fezabil al armonizării etichetării și marcării produselor textile și din piele.

Conform Regulamentului privind produsele textile, produsele textile disponibile pe piața UE trebuie să aibă o etichetă sau o marcă pe care să se specifice compoziția fibroasă, utilizându-se denumirile fibrelor enumerate în Anexa I la regulament. Denumirile fibrelor și procentul din greutate al tuturor fibrelor care compun produsul trebuie indicate în ordine descrescătoare. Cerințele de etichetare și marcă privind compoziția fibroasă se aplică produselor și componentelor textile care conțin fibre textile în proporție de cel puțin 80 % din greutatea lor. Regulamentul nu conține dispoziții cu privire la alte aspecte ale etichetării și marcării. Produsele din piele nu sunt supuse cerințelor de etichetare și marcă⁸, cu excepția articolelor

⁸ Produsele care conțin fibre textile în proporție de mai puțin de 80 % din greutatea lor nu intră în domeniul de aplicare a Regulamentului privind produsele textile și nu sunt supuse cerințelor de etichetare și marcă. De exemplu, aceasta este situația produselor compuse din piele în proporție de 79 % din greutatea lor.

de încălțăminte, care fac obiectul Directivei 94/11/CE privind articolele de încălțăminte⁹. Anumite categorii de produse textile, cum ar fi covoarele, acoperitoarele de podea și produsele de decorațiuni interioare, fac obiectul Regulamentului (UE) nr. 305/2011¹⁰ de stabilire a unor condiții armonizate pentru comercializarea produselor pentru construcții.

Necesitatea unor eventuale cerințe de etichetare noi este evaluată pe baza studiilor efectuate în numele Comisiei și verificate și completate prin discuții ample¹¹ cu o gamă largă de părți interesate. Întrucât studiile privind eventuala armonizare a etichetării sunt studii de fezabilitate, menite să prezinte informații pentru o eventuală evaluare a impactului, opțiunile de politică sunt mai numeroase și mai ample definite decât ar fi în stadiul evaluării formale a impactului. Aceste studii oferă într-adevăr o bună imagine a potențialelor impacturi și beneficii ale oricăror cerințe noi. Exemplele ilustrative au permis evaluarea necesității de a se mai întreprinde sau nu o evaluare ulterioară de fundamentare a costurilor și beneficiilor.

Întrucât articolul 24 din Regulamentul privind produsele textile prevede ca eventualele cerințe de etichetare axate pe consumator¹² să fie examinate prin consultarea cu părțile interesate relevante, studiul privind etichetarea produselor textile¹³ a inclus o anchetă în rândul consumatorilor și interviuri cu părțile interesate¹⁴; s-au evaluat diverse opțiuni de etichetare și marcare, după cum urmează:

(a) Sistemul de etichetare a locului de origine

Etichetarea locului de origine reprezintă un punct de interes pentru consumatori. În momentul de față nu este cazul să se recurgă la o dezbatere detaliată cu privire la pertinenta introducerii unui sistem de etichetare a locului de origine în Regulamentul privind produsele textile, având în vedere recenta adoptare de către Comisie a Propunerii de regulament privind siguranța produselor de consum¹⁵, în care Comisia își anunță intenția de a institui un sistem intersectorial la nivelul întregii UE, care să ia în considerare țara de origine și alte aspecte legate de trasabilitate. Aceste evoluții au fost primite favorabil de un număr semnificativ de părți interesate, inclusiv din sectorul textilelor.

(b) Sistemul de etichetare în ceea ce privește modul de întreținere

Consumatorii acordă cea mai mare prioritate indicațiilor privind cea mai bună modalitate de întreținere a produselor textile. În general, sunt familiarizați cu sistemul actual de etichetare adoptat de sectorul privat și îl înțeleg. Acest sistem consacrat, folosit în mod voluntar la nivel mondial este deținut și controlat de părțile interesate și constituie baza standardului EN ISO 3758:2012 (Textile – Simbolurile care utilizează coduri de etichetare în ceea ce privește modul de întreținere) și a altor sisteme (de exemplu, în SUA). Se preconizează că o abordare legislativă (obligatorie) nu ar aduce decât beneficii limitate care, în funcție de capacitatea întreprinderilor de a absorbi costurile, ar putea să nu fie mai importante decât dezavantajul

⁹ JO L 100, 19.4.1994, p. 37 <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CONSLEG:1994L0011:20070101:RO:PDF>.

¹⁰ JO L 88, 4.4.2011, p. 5 <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2011:088:0005:0043:RO:PDF>

¹¹ Ședințe (nota de subsol nr. 3) și ancheta în rândul consumatorilor (nota de subsol 14).

¹² Articolul 24 alineatul (1): „pentru a oferi consumatorilor informații exacte, relevante, inteligibile și comparabile”.

¹³ Studiul privind etichetarea produselor textile este disponibil la adresa http://ec.europa.eu/enterprise/sectors/textiles/files/studies/study-report-labelling-textile_en.pdf

¹⁴ După cum se precizează în studiul privind etichetarea produselor textile, s-a realizat o anchetă în rândul consumatorilor, cu peste 3 500 de respondenți din șapte state membre.

¹⁵ COM(2013) 78 final – Propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind siguranța produselor de consum și de abrogare a Directivei 87/357/CEE a Consiliului și a Directivei 2001/95/CE din 13.2.2013.

unei eventuale transferări costurilor către consumatorii finali. Ideea de a îmbunătăți funcționarea sistemului actual este meritorie, de preferință pentru a se răspunde mai bine nevoilor consumatorilor, de exemplu prin utilizarea de noi simboluri și, dacă este cazul, prin sensibilizare (de exemplu, cu privire la spălarea hainelor la temperaturi scăzute), dar acestea sunt lucruri pe care sectorul privat le face deja.

(c) Sistemul de etichetare a mărimilor

Identificarea mărimii corecte reprezintă o mare prioritate pentru consumatori. Aceștia sunt familiarizați cu diferitele sisteme voluntare existente, iar întreprinderile și organizațiile publice oferă tabele de conversie. În pofida dificultăților întâmpinate, au fost elaborate standarde europene și internaționale (ISO), cum ar fi în special standardul EN 13402, care stabilește un sistem de codificare pentru specificarea mărimilor articolelor de îmbrăcăminte. Introducerea unui sistem obligatoriu ar aduce beneficii limitate, prin comparație cu un sistem uniform la nivelul UE bazat pe standarde. Ar trebui să se pună accent pe continuarea și finalizarea activităților de standardizare în curs. Dacă este cazul, părțile interesate relevante și autoritățile publice ar putea să ofere sprijin în vederea depășirii dificultăților și ajungerii la un consens mai larg cu privire la un sistem bazat pe standarde.

(d) Indicarea substanțelor alergice

Prezența substanțelor alergice în produsele textile finite și riscurile pe care le prezintă acestea constituie un aspect important pentru mulți consumatori. Există deja câteva sisteme voluntare de certificare și etichetare cu privire la conținutul de substanțe chimice, care semnalează consumatorilor prezența (sau mai degrabă absența, în cazul anumitor produse) acestor substanțe. Totuși, nu s-au stabilit încă, pentru fiecare substanță care s-ar putea găsi în produsele textile, nivelurile de concentrație care ar putea genera reacții alergice în rândul grupurilor de persoane expuse. Ar trebui căutate date epidemiologice care să prezinte siguranță din punct de vedere științific. De asemenea, persistă incertitudini în ceea ce privește, în special, relația cauzală dintre unele produse textile și anumite alergii în rândul populației, expunerea consumatorilor și variabilitatea relației doză-răspuns în cazul reacțiilor alergice ale diferiților indivizi, precum și substanțele chimice care rămân în produsele textile finite. În prezent, aceste incertitudini reprezintă un adevărat obstacol în calea încercărilor de a oferi consumatorilor informații exacte, relevante și comparabile cu privire la riscurile efective legate de prezența substanțelor chimice în produsele textile. Pentru a fi eficiente, aceste informații trebuie să fie inteligibile și semnificative pentru toți consumatorii. De asemenea, sunt necesare informații mai sigure și verificabile pentru a se demonstra respectarea conformității, pentru a se realiza controale de supraveghere a pieței și pentru a se aplica măsuri de punere în executare a legislației. Legislația orizontală existentă, în special Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH)¹⁶ și Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor¹⁷, precum și alte acte legislative (de exemplu, privind produsele cosmetice, produsele biocide, pesticidele), ar putea oferi o soluție pentru abordarea riscurilor pe care le prezintă anumite substanțe din produsele textile.

(e) Etichetarea electronică și alte tehnologii și simbolurile sau codurile extralingvistice (pentru identificarea fibrelor)

¹⁶ JO L396, 30.12.2006, p. 1 <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=DD:13:60:32006R1907:RO:PDF>

¹⁷ JO L353, 31.12.2008, p. 1 <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2008:353:0001:1355:ro:PDF>

În prezent sunt disponibile în comerț și se aplică produselor alimentare și textile mai multe tehnologii și instrumente de prezentare a informațiilor noi și inovatoare, cum ar fi codurile 2-D și RFID (identificarea prin radiofrecvență). Experimentele întreprinse de către marile companii de comerț cu amănuntul în domenii precum gestionarea inventarierii, a comenzilor și a clienților produc rezultate interesante. Totuși, sunt necesare soluții mai rentabile și mai accesibile, pentru utilizarea pe scară largă de către IMM-uri. Beneficiile unei abordări legislative (obligatorii) pentru consumatori sunt percepute ca fiind limitate, iar costurile sunt încă prea ridicate. Fiecare întreprindere în parte ar trebui să poată alege dintre diferitele sisteme concurente.

(f) Alte tipuri de etichetare și etichetarea cu privire la autenticitatea pielii

Comisia a analizat și alte tipuri de etichetare, care nu sunt menționate explicit la articolul 24 din regulament, în special etichetarea ecologică, de mediu, socială, privind caracterul inflamabil și privind autenticitatea. A reieșit că consumatorii au cunoștință de diferitele standarde și sisteme UE, naționale și internaționale existente, cum ar fi etichetarea produselor ecologice (sistem privat), etichetarea de mediu (eticheta ecologică a UE, eticheta Nordic Swan, eticheta Blue Angel etc.), etichetarea socială (standardul ISO 26000). Mai multe etichete de mediu prevăd deja limitarea utilizării substanțelor periculoase care pot avea efecte negative asupra mediului și pot induce reacții alergice. Prin urmare, consumatorii au manifestat un interes redus față de introducerea unor sisteme de etichetare asemănătoare la nivelul UE, în temeiul Regulamentului privind produsele textile. Pe de altă parte, rezultatele unei anchete în rândul consumatorilor și producătorilor cu privire la etichetarea produselor din piele¹⁸ au indicat că eticheta pentru autenticitatea pielii este percepută ca fiind benefică. În consecință, Comisia a lansat recent o procedură de evaluare a impactului, pentru a evalua riguros costurile și beneficiile diferitelor opțiuni de politică, inclusiv ale unei opțiuni legislative, în domeniul etichetării privind autenticitatea pielii. Pe baza rezultatelor acestei evaluări a impactului, Comisia va decide dacă ar trebui înaintată o inițiativă la nivelul UE în acest sens.

4. STUDIUL PRIVIND SUBSTANȚELE ALERGENICE

Prin articolul 25 din Regulamentul privind produsele textile, Comisia a fost însărcinată să studieze dacă există o legătură de cauzalitate între alergii și substanțele sau amestecurile chimice folosite în produsele textile și, pe baza acestui studiu¹⁹, să prezinte propuneri legislative, dacă este cazul, în contextul legislației existente. În conformitate cu acest articol, studiul a luat în considerare constatările studiilor efectuate la nivelul statelor membre și s-a axat pe substanțele chimice prezente în produsele textile finite, însă nu și pe cele din fibrele textile sau țesături. De asemenea, studiul nu s-a ocupat nici de aspectele legate de sănătate și securitate în muncă sau de evaluarea riscurilor prezentate de substanțele chimice. Pe baza rezultatelor studiului, această secțiune examinează opțiunile existente în ceea ce privește rezolvarea problemelor legate de substanțele alergice utilizate în producția de textile.

Majoritatea produselor textile pot fi considerate sigure²⁰, chiar dacă unele persoane cu sensibilități dezvoltă reacții alergice la fibrele textile, fie la lâna în sine, fie la anumite substanțe chimice (sau amestecuri) utilizate la fabricarea produselor textile. Se raportează că

¹⁸ Studiul privind etichetarea produselor din piele este disponibil la adresa http://ec.europa.eu/enterprise/sectors/leather/files/study-report-labelling-leather_en.pdf

¹⁹ Studiu privind legătura de cauzalitate între reacțiile alergice și substanțele sau amestecurile chimice folosite în produsele textile http://ec.europa.eu/enterprise/sectors/textiles/files/studies/study-allergic-reactions-textile_en.pdf

²⁰ În 2012, marea majoritate a notificărilor RAPEX privind articolele textile și de îmbrăcăminte se refereau la riscul asociat cu utilizarea benzilor, și nu a substanțelor chimice.

aproximativ 1-2 % din totalul alergiilor de contact sunt provocate de textile²¹ (acestea situându-se pe locul patru după cosmetice²², accesorii metalice și produse farmaceutice). În jur de două treimi dintre cazurile de alergii provocate de textile sunt atribuite coloranților de dispersie, dintre care unii pot cauza dermatita alergică de contact (DAC) la persoanele sensibilizate. Cunoștințele științifice actuale indică faptul că anumite rășini de finisare textilă pot elibera substanțe care cauzează DAC la persoanele sensibilizate. Însă mulți aditivi și auxiliari folosiți în produsele textile sunt rareori sensibilizanți, iar coloranții reactivi nu au potențial sensibilizant. În produsele textile finite pot rămâne substanțe care, pe baza proprietăților lor intrinsece, sunt clasificate ca sensibilizanți sau iritanți ai pielii.

Încă nu este posibil să se tragă o concluzie generală cu privire la existența unei legături de cauzalitate între reacțiile alergice și substanțele chimice utilizate și care rămân în produsele textile finite. Persistă incertitudini în legătură cu eliberarea efectivă de substanțe și pragul de siguranță privind concentrația substanțelor chimice sensibilizante și iritante din produsele textile finite, ceea ce face ca transmiterea către consumatori a unor informații exacte și relevante cu privire la riscuri să fie dificilă. Mai mult, este necesară o evaluare a riscurilor pentru a se stabili dacă aceste substanțe prezintă riscuri inacceptabile, care să necesite acțiuni în contextul procedurii de restricționare prevăzute de Regulamentul REACH. Datele epidemiologice evaluate inter pares sunt rare²³, iar cele disponibile nu sunt recente.

Marea majoritate a substanțelor utilizate în producția de textile și găsite în produsele textile finite nu sunt nici sensibilizante, nici iritante²⁴. Există substanțe care prezintă motive de îngrijorare²⁵ și a căror utilizare este restricționată sau interzisă de legislația UE existentă (de exemplu, REACH, Regulamentul privind produsele cosmetice, Regulamentul privind detergenții și eticheta ecologică a UE). În ceea ce privește substanțele care prezintă motive de îngrijorare deosebită (SVHC), la sfârșitul anului 2012, în cooperare cu Agenția Europeană pentru Produse Chimice și cu statele membre, Comisia a elaborat foaia de parcurs privind SVHC²⁶, pentru a identifica toate SVHC care prezintă relevanță pentru UE și pentru a le include pe lista substanțelor candidate la autorizare, conform Regulamentului REACH, până în 2020. Foaia de parcurs prevede o etapă inițială de screening, pentru a se elimina din lista de priorități substanțele care, printre altele, nu se produc și/sau nu se utilizează în UE, după care urmează o analiză privind opțiunile de gestionare a riscurilor (OGR), pentru a se identifica cea mai adecvată modalitate de abordare a riscurilor potențiale prezentate de substanțele care se produc și/sau se utilizează în UE. Dacă este cazul, această analiză va propune măsuri ulterioare, fie în temeiul REACH, fie în afara acestuia. Orice eventuală abordare normativă trebuie să se bazeze pe informații sigure, verificabile și ușor de înțeles, pentru a putea aduce

²¹ Informarea BfR nr. 018/2007
http://www.bfr.bund.de/cm/349/introduction_to_the_problems_surrounding_garment_textiles.pdf

²² „Se poate estima că frecvența alergiilor de contact la ingredientele de parfumare în rândul populației totale din Europa este de 1-3 %”. Avizul Comitetului științific pentru siguranța consumatorilor privind parfumurile alergene din produsele cosmetice, p. 7. Avizul CSSC/1459/11 este disponibil la adresa http://ec.europa.eu/health/scientific_committees/consumer_safety/docs/sccs_o_102.pdf

²³ „Datele rezultate în urma experimentelor privind dozele care provoacă reacții de hipersensibilitate la oameni sunt foarte limitate, din mai multe puncte de vedere.” Avizul CSSC/1459/11 privind parfumurile alergene din produsele cosmetice, p. 8.

²⁴ Au fost identificate aproximativ 70 de substanțe alergice, cf. raportul KEMI nr. 3/13 <http://www.kemi.se/Documents/Publikationer/Trycksaker/Rapporter/Rapport-3-13-textiles.pdf>

²⁵ Substanțele care prezintă motive de îngrijorare includ: substanțele cancerigene, mutagene și toxice pentru reproducere (CMR), substanțele persistente, bioacumulative și toxice (PBT), perturbatorii endocrini etc.

²⁶ Foaia de parcurs privind SVHC definește procesul de identificare și evaluare a mai multor categorii de SVHC potențiale, inclusiv sensibilizanți.
<http://register.consilium.europa.eu/pdf/ro/13/st05/st05867.ro13.pdf>

beneficiile dorite pentru consumatori și întreprinderi și pentru a facilita respectarea și punerea în executare a legislației, precum și supravegherea pieței.

Există probabilitatea ca evoluțiile viitoare să se axeze pe promovarea cercetării privind substanțele nealergenice alternative și pe evaluarea expunerii și a riscurilor, precum și pe abordarea incertitudinilor în ceea ce privește substanțele care pot fi eliberate de produsele textile finite și concentrațiile/valorile-limită care asigură protecția împotriva alergiilor. De asemenea, activitățile desfășurate în vederea punerii în aplicare a foii de parcurs privind SVHC ar putea constitui o parte din eventualele măsuri subsecvente studiului privind legătura dintre reacțiile alergice și substanțele chimice din produsele textile. Activitățile prevăzute în cadrul foii de parcurs privind SVHC vor include înființarea unui grup de coordonare ad-hoc, în vederea depistării sensibilizanților și a identificării acelor care ar putea fi SVHC. Acest grup ar putea să examineze listele de substanțe găsite în produsele textile, elaborate în contextul studiului prevăzut la articolul 25, și, dacă sunt relevante, le-ar putea include în măsurile ulterioare de stabilire a priorităților și în analiza privind OGR.

5. CONCLUZIE

Studiile realizate în numele Comisiei și consultările cu o gamă largă de părți interesate au indicat că lansarea de noi inițiative în vederea stabilirii unor noi cerințe de etichetare a produselor textile prezintă interes pentru consumatori.

Totuși, pe baza evaluărilor efectuate, Comisia concluzionează că nu este necesar ca Regulamentul privind produsele textile să includă cerințele de etichetare enumerate în continuare, având în vedere că acestea se utilizează deja sau sunt în curs de includere în alte instrumente normative sau de altă natură: (i) etichetarea cu privire la modul de întreținere și la mărime este inclusă fie în sisteme voluntare, fie în standarde; (ii) în special activitățile de standardizare evoluează către un sistem armonizat de specificare și codificare a mărimilor, la nivelul UE și la nivel internațional; (iii) etichetarea cu privire la țara de origine este inclusă în propunerea Comisiei de Regulament privind siguranța produselor de consum, care prevede la articolul 7 o soluție intersectorială pentru aspectele legate de țara de origine și de trasabilitate.

Comisia conchide, privind în special cerințele de etichetare pentru substanțele alergice utilizate în producția textilelor, că este de mare importanță intensificarea eforturilor în vederea cercetării și introducerii substanțelor alternative și nealergenice. Deși există deja câteva sisteme voluntare de etichetare care informează consumatorii cu privire la prezența substanțelor periculoase (inclusiv a celor alergice) în produsele textile, ar trebui căutate în continuare sisteme de etichetare și alte instrumente de transmitere a informațiilor cu privire la substanțele alergice. De asemenea, ar trebui evaluată necesitatea unor măsuri suplimentare de control al prezenței substanțelor (în special a sensibilizanților) care pot rămâne în produsele textile finite și care pot fi eliberate de acestea și, dacă este cazul, ar trebui să se ia măsuri de soluționare prin intermediul instrumentelor relevante disponibile în cadrul legislației UE privind substanțele chimice, în special prin intermediul Regulamentului REACH. Se vor lua în considerare rezultatele proceselor paralele, cum ar fi revizuirea în curs a criteriilor etichetei ecologice a UE pentru produsele textile.